

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 27. Mt. XVII

Liepos-July 3, 1937

VII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

LEKCIJA

Rom. 6, 19-23.

BROLLAI, aš kalbu, kaip kad žmonės kalba dėl jūsų kūno silpnumo. Nes kaip davėte savo narius tarnauti paleistuvystei ir neteisybei dėl neteisybės, taip dabar duokit savo narius tarnauti teisybei dėl pašventinimo. Juk būdami nuodėmės vergais, jūs neklausėte teisybės. Kokį gi pelną turėjote tuomet iš to, ko dabar gėdžiatės? Nes tokių dalykų galas yra mirtis. Bet dabar išliuosuoti nuo nuodėmės ir pasidarę Dievo tarnais, turite kaipo savo vaisių pašventinimą ir kaipo jo tikslą amžinąjį gyvenimą. Nes nuodėmės alga mirtis. Dievo gi dovana amžinasis gyvenimas mūsų Viešpatyje Jėzuje Kristuje.

EVANGELIJA

Mato 7, 15-21.

ANUO METU, Jėzus tarė savo mokytiniam: Saugokitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avių rūbuose, viduje gi yra plėšrieji vilkai. Jūs pažinsite juos ant jų vaisių. Argi kas renka vynuoges nuo erškėčių ar fygas nuo usnių? Taip, kiekvienas geras medis duoda gerų vaisių, blogas gi medis duoda blogų vaisių. Geras medis negali duoti blogų vaisių, nė blogas medis gerų vaisių duoti. Kiekvienas medis, kurs neduoda gerų vaisių, bus iškirstas ir į ugnį įmestas. Taigi, jūs pažinsite juos ant jų vaisių. Ne kiekvienas, kurs man sako: Viešpatie, Viešpatie! įeis į dangaus karalystę, bet kas daro valią mano Tėvo, esančio danguje, tas įeis į dangaus karalystę.

Pamokslas VII Sekmadieniui Po Sekminių

Bastūnas

“Jūs pažinsite juos ant jų vaisių.”

ARKIV. JURGIS MATULEVIČIUS visados sakydavo, kad reikia į viską žiūrėti amžinybės šviesoje, nuolatos meldavo Dievą: “Duok Dieve, kad į viską žiūrėčiau iš amžinybės aukštybių ir viską amžinybės svarsčiais sverčiau.” Ir mums pravartu, kartas nuo karto sau prisiminti, kad mes čia gyvename, dirbame, vargstame tiktai dėl vieno tikslo, būtent, vykinti savo išganymą tarnaudami Dievui ir laikydamies Jojo įsakymų. Vienok, šis vienatinis mūsų tikslas dažniausia kuo toliausia nuo mūsų minčių. Jeigu yra kas daryti bei veikti tam tikslui įvykinti, mes visai nesirūpiname arba labai nenoromis, priverstinai darome; bet iš kitos pusės, jeigu kokis tikslas yra mums siūlomas, kuris nieko bendra neturįs su mūsų amžinybe ar net griežtai jai priešingas, mes visomis savo jėgomis dirbame, stengiamės kuo veikiausiai, kuo geriausiai jį atsiekti, jį įgyvendinti, ir teisinamės, jog permaina reikalinga ir naudinga, jog negalį vien tik dvasiniais reikalais užsiminti. Bet tai visa nereiškia, kad mes supa-

saulėje ar nuo savo tikėjimo atsitoline. Ne. Tai tik bandymas, ištyrimas, kuriais Dievas tankiai aplanko Savo mylimuosius. Ir tai visai nenuostabu, nes pasaulis ne kas kita, kaip bandymo vieta, ištyrimo laikas, už kurį mums Dievas šimteriopai atmokės ne tik aname gyvenime, bet ir čia, ant žemės. Tik tai kai dienos ir kaitros našta pasibaigs, vynuogyno Viešpats duos, kas bus teisinga.

Tas dvasinis atšalimas, tas sielos sausumas tai greičiausia mūsų ištvėrmės bandymas. Bet neretai matome, kad visa tai ne kas kita, kaip mūsų pačių supasaulėjimo pasekmės. Nes, iš tikrųjų, mes negalime “tarnauti dviem valdovam.” Negalime tuo pačiu kartu gerėtis pasaulio prašmatnybėmis ir Dievo malonėmis. Jeigu ieškosime laimės viename, neapkęsime antro, nes juodu nesutaikomi. Mums tad reikia pasirinkti; ar pirmą, ar antrą. Ir ar gi nestebėtina, kiek žmonių pasirenka pasaulio blizgučius, vietoje Dievo ir Jojo malonių?! Dirstelkime į savo gyvenimą ir pažiūrėkime, kaip mes patys elgamės su tuo pasirinkimu, ką mes pasirenkame. Juk čia ne baikos, amžinybė pastatyta ant mūsų pasirinkimo. Mūsų amžina

laimė ar nelaimė mūsų pačių rankose. Viskas priklauso nuo mūsų regėjimo taško, nuo mūsų pasaulėžiūros. Ir kokia šiandien žmonių pasaulėžiūra? Jie gyvena ir elgiasi, it nieko nebūtų anapus slenksčio, it visai nebūtų girdėję apie aną gyvenimą. Kad gyvuliai randa savo buvimo tikslą čia, ant žemės, kad jie užganėdinti šiuo gyvenimu yra natūralu ir suprantama. Taip yra, taip ir turi būti. Bet kad žmogus, turįs protą, supratimą ir liuosą valią, apriboja savo siekimus, savo idealus praeinančiais džiaugsmiais ir viendieninėmis malonybėmis, iš tikrųjų, keista, nesuprantama.

Mes gerai žinome, kas mums reikalinga daryti, gerai suprantame, jog nepildome savo pareigų, bet darome visa tai atviromis akimis. Klausomės pamokslų ir pamokymų, imame katalikiškų laikraščių, gal, kada ne kada net ir kokią gerą knygą perskaitome; bet permaintyti savo gyvenimą ar jį kita linkme pakreipti mums nei mintin neužaina.

Jeigu mes nors kiek pamąstytume apie savo tikslą, savo būties priežastį, kaip visa mūsų gyvenimo eiga atsimaitytų, kaip viskas pakitėtų! Kada mažai kas svarsto savo širdyje, už tai visa žemė išpustyta dvasine pustyne, o tada ne tik mūsų gyvenimas, bet ir kas mums daug svarbiau, mūsų mirtis būtų visai kitokia, visai kitaip jos lauktume.

Nemaža žmonių apsirinka, manydami turėsią gana laiko anuo pasauliu susirūpinti, kai ateisią valandą su šiuo pasauliu skirtis, ir kad keletą valandėlių ar ne tai kad ir minučių užteksią prisirengti kelionei ir suvesti visas savo sąskaitas, kurių nepermaldaujamas Viešpatys iš kiekvieno pareikalas. Kokia baisi klaida! Koks marus apsirikimas! Kad ir visus šventuosius Sakramentus priimtumėm, bet jeigu mūsų širdys sukietėjusios, neatsimainusios, kokio mums nauda iš visų tų Sakramentų? Ir kaip galime tikėtis, jog tas, kurs visą savo gyvenimą nieko nepaisė, dvasinės pareigos ne tiktai ką nepildė, bet gal greičiausia dar ir niekino; kaip gali, sakau, tokis tikėtis, kad jis, mirties patale, visiškai atsimaitys, kad jį stebuklingai Dievas. Savo dvasinėmis malonėmis prirengs kelionei amžinytėn? Žinoma, tokia stebuklinga permaina, tokis stebėtinas atsivertimas galimas dalykas ir nemaža tokių stebuklų buvo ir bus; bet taipgi visiems gerai žinoma, jog viską rizikuoti, savo iš-

ganymą pavojun statyti yra viena didžiausių ir mariausių nuodėmių prieš Šventąją Dvasią, būtent, per daug didelė viltis Dievo gailėstingumo malone. Niekur, Šventame Rašte nerasime, niekur šventųjų Tėvų raštuose neskaitysime, kad tokia viltis būtų pateisinama. Anaipol, Šventasis Raštas nešinas pamokymais ir perspėjimais, šventųjų Tėvų raštuose, it aukso siūlas mezginyje, yra matoma ir jaučiama vienas priežodis, vienas šūkis: "Koks gyvenimas, toks ir mirimas"; ar, kaip mūsų žmonės sako: "Kaip pasiklosi, taip išsimiegosi."

Ta sena patarlė: "Kaip gyvensi, taip ir mirsi" šventa tiesa. Jeigu nuolatos laužysi Dievo įsakymus, jeigu gyvensi nuodėmėje, nuodėmėje ir mirsi; jeigu gyvensi be Dievo malonės, ir mirsi be Dievo malonės; jeigu tau Dievas nebuvo reikalingas gyvenime, tu Jam nebūsi reikalingas amžinytėje. Tai kaip ant delno aišku. Teisingumas to reikalauja.

"Duokite tat vertingų atgailos vaisių." Žiūrėkime, kad visas mūsų gyvenimas būtų nuolatinis prisiruošimas mirčiai, kad nenusistebėtume, kai Jaunikis ateis, ir kad būtume prisirengę jeiti su Juo į dieviškąsias vestuves. Jūs pažinsite save iš savo vaisių. Žiūrėkite, ar jūsų gyvenimas apstus geraisiais ar blogaisiais vaisiais, kad žinotumėte ar esate geri ar blogi medžiai. Tie gerieji vaisiais ne kas kita, kaip gerieji mūsų darbai, kuriuos darome bei vykdomė Dieviškosios Malonės pagelba; visi kiti darbai, kokie jie nebūtų, negalį vestis gerais. Vien tik tokie darbai gali būti kraunami mūsų Dieviškojo Tėvo klėtyje; visi kiti darbai, tai tik pelai ir ražai bei rugienos, skirti, pasmerkti sudeginimui Dievo rūstybės ugnyje. Tat, jeigu nors kiek mylite savo sielas, stengitės atnešti gerųjų darbų vaisiaus, ypač malda, kuri atrakina Dievo Malonių skrynią. Negalime sakyti, kad neturį progos to vaisiaus, tų malonių įsigyti, nes turime Šventasias Mišias, kuriose aukojame Dievui tinkamą ir permaldaujamą auką, turime Šventuosius Sakramentus, Išpažintį ir Šventąją Komuniją, kuriomis mūsų siela ne tik nuplaunama, bet ir maitinama ta dieviškąja duona, kurią Jėzus Kristus mums suteikia, duodamas Savo Kūną ir Kraują, turime mielaširdystės darbų, kuriuos vykdomė ne kad žmonės matytų, ar kad gerą vardą įsigijus, bet kad

biednuose ir neturtinguose matome Kristaus paveikslą, Kuriš už visus kentėjo ir mirė. Už tai mes, Juo sekdami, pavalgydiname išalkusius, pagirdome ištroškusius, apdengiame plikuosius, priimame svečius, aplankome ligonius ir kalėjime besėdinčius. Visi šie darbai, tai gerojo medžio vaisiai, kuriuos mūsų Viešpats neužmirš Teismo Dienoje. Negalime pasitenkinti vien tik bešaukdami, "Viešpatie, Viešpatie," negalime pasitenkinti vien tik išorine katalikybe, bet turime dirbti ir darbuotis. Tad, pildykime Savo Dangiškojo Tėvo valią, čia, ant žemės, "Nes ta yra Dievo valia, kad jūs būtumėte šventi," "Tai darykite ir būsite gyvi." Amen.

Marijos Neišpasakytas Gražumas

CEZARIJUS pasakojo, kad vienas cistersų vienuolis, didis Marijos garbintojas, labai troškęs pamatyti Švč. Panelę Mariją ir nuolat tai prašydavęs savo maldose. Vieną naktį, vaikščiodamas po daržą ir nuolat žiūrėdamas į dangų, staiga pamatė nužengiančią skaisčią mergelę, kuri jam tarė:

"Tomai, ar norėtum paklausti mano giedojimo?"

"Labai norėčiau," atsakė Tomas.

Tuomet toji mergelė užgiedojo taip saldžiai, taip maloniai, kad vienuoliui rodėsi, būk jis esąs danguje. Pagiedojusi išnyko. Vienuolis didžiai geidė žinoti, kas ji yra. Tik štai pasirodo jam kita mergelė dar gražesnė ir skaistesnė, kuri taipgi pagiedojo. Jis jau negalėjo susilaikyti nepaklausęs jos, kas ji būtų. Mergelė atsakė:

"Toji, kuri pirma manęs buvo, tai Katarina, o aš esu Agnietė, abi Viešpaties Jėzaus kentėtojos, atsiųstos mūsų Ponios tave palinksinti. Dėkok Marijai ir renkis prie didesnės malonės."

Tai pasakiusi išnyko. Vienuolis dabar tikrai tikėjosi pamatysias Dievo Motiną. Ir neapsiriko. Staiga pamatė didelę šviesą, jo širdis nudžiugo. Toj šviesoje pamatė Dievo Motiną, angelų apsuptą, neapsakomai gražesnę už pirmiau matytąsias mergeles. Marija jam tarė:

"Brangusis mano tarne ir sūnau, aš priimu tavo tarnavimą ir esu išklausiusi tavo prašymą. Tu norėjai mane pamatyti; štai aš, paklausk ir mano giedojimo."

Ir Švč. Panelė Marija užgiedojo; buvo taip malonų klausyti, kad vienuolis iš to saldumo, apmiręs puolė ant žemės. Paskambinta maldoms, susirinko vienuoliai, o Tomo

Kovoja prieš Rutherford'o pažiūras. — Pastaruoju laiku *Father Richard Felix, O.S.B.* išleido brošiūrėlį vardu "Rutherford Uncovered." Jame jis aprašo Rutherford'o gyvenimą ir veikimą. Kad sugriovus to bedievio klaidingas pažiūras *Father Felix* yra parašęs šešis brošiūrelius.

nėra. Broliai nuėjo ieškotų; ilgai nerasdami, pagališ surado darže apalpusį. Vyresnysis įsakė jam pasakyti, kas buvo atsitikę; tuomet jį atsipeikėjęs, iš paklusnumo, papasakojo, kokias malones Dievo Motina buvo jam suteikusi. ("S. K.")

Žydrynių Madonai

*Visa graži Madona,
Angelai, kerubinai Tau prie šono.
Istabių laiminių šviesa
Ne žemės dukros akyse spindi.
Nėra vilniaus toj lelijoj
Iš jos lūpų tiesa dindi.
Maldavimus saldžius,
Motinyste degančius himnus
Prie Viengimio sūnaus siunčia,
Kad žemei vilčių rytmečiai išaušty.
Kad nedori Ievos sūniūs
Jos globą pajusty.
Menkam žemės kekeivui
Apimt Tave žodžių maža.
O istabioji Madona,
Taip baigiam dūmojimus savo.*

Vl. Balnionis.

Vertė Kun. A. T. (Samata)

Parašė James Q. Murphy

ANTI-RELIGIJA ISPANIJOJE

Gerb. Kunigo Juozapo A. Karaliaus premijuotas vertimas

Šio straipsnio autorius per keletą mėnesių buvo liūdytojas žvėriškumui ir kartiems žiaurumams Ispanijoje. Jis apibūdina tai, ką matė Madride.

* * *

APIE ISPANIJOS PADĖTĮ dabar klausia daugelis iš tų, kurie pažino Ispaniją iš apsilankymo arba gyvenimo ten; taip pat klausia tie, kurie daug skaitė apie Ispanijos uolumą katalikybėje ir atsimena to krašto artimą, istorišką santykiavimą su Katalikų Bažnyčia. Ir jie visi stato maždaug tokį klausimą: Kaip galėjo anti-religiškas judėjimas, sujungtas su dabartine socialine revoliucija, taip prasiplėsti tokiu dideliu mastu ir nevidoniškai apjuosti tą Iberijos pasiausalą?

Čia reikia su atsargumu pažymėti, kad anti-religiškas judėjimas, skirtingas nuo smarkaus anti-klierikališko judėjimo prasidėjusio prieš šimtmetį, šiandien galingai siaučia Ispanijoje. Pasaulis pirmą kartą dažinojo apie tą anti-klierikališką judėjimą Ispanijoje, kada masonas Vyriausias Ministeris 1834 metais užsimojo panaikinti ir visai panaikino Inkviziciją. Vėliau, 1870 metais, politiški vadai, kurie įkūrė pirmąją respubliką, buvo intensyviai anti-klierikališki.

Tačiau, anti-religiškas judėjimas, kurs laimėjo pusėtiną viršenybę peninsuloje šiandien nustebinti visą pasaulį, gal turėjo savo pradžią 1917 metais, kuriais Asturijoje įvyko socialistų ir anarkistų mainierių didelis streikas. Tiesa, po to streiko aiškiai ir atvirai tarp Asturijos mainierių pasireiškė ne taip anti-klierikališkas, kaip kraštutiniausias anti-religiškas sąjudys, ir jie papildė neapsakomų žiaurumų ir pridarė didelių skriaudų katalikų kunigijai, kuomet socialistų-anarkistų-sindikalistų sukilimas pažangavo spalio mėnesį, 1934 metais.

Neabejotina, kad per pastaruosius trejus ar keturius metus buvo smarkiai varoma anti-religiška propaganda Ispanijos industrijuose centruose, o ypatingai Asturijos mainių krašte, ir Maskva įkvėpė tą propagandą, ją kurstė ir piniginiai šelpė. Nėra sunku į-

rodyti, kad Sovietų finansinė parama šelpė socialistų, komunistų ir sindikalistų dienraščius ir leidinius, spausdinamus Oviedoje, kuriuose buvo skleidžiama smarki ir biauuri anti-religiška propaganda.

Ta propaganda pakartojo labai daug pa-senusių, bet žinomų melagysčių, ir į viešumą iškėlė papiktinimo ir skandalo nepagrįstas slaptas apkalbas, kurios paprastai vartojamos tų, kurie ryžasi sugriauti tikinčiųjų tikėjimą, stengdamiesi pirma sunaikinti pasitikėjimą į dvasiškiją. Taip pat, aiškus užsimojimas tų, kurie triūsė sugriauti Katalikų Bažnyčios dvasinę įtaką Ispanijoje, nebuvo įkurti kokį kitą religinį kultą, bet vien išugdyti pasitikėjimą į naują revoliucinį sistemą, socialinę reorganizaciją, kad turėjus materialines naudas.

Pašėlimo reginiai

Aš buvau liūdytojas daugumai reginių to pašėlimo, dėl kurio neapykanta religijai plito Ispanijoje. Nevertėtų aprašyti to anti-religiško sąjudžio kaip neapykantos vien Katalikų Bažnyčiai, nes kaip kiekvienas gerai žino, katalikybė būtina yra vienintėlė religija Ispanijoje, ir jei tautos didžiuma kadaise nusikreiptų prieš Katalikų Bažnyčią, tai reikštų, kad visa religija būtų praktiškai ignoruojama.

Bažnyčios, kurių nesudėgino markistai ir anarko-sindikalistai milicininkai, buvo išniekintos. Katedra ir vienuolių laidojimo kriptos buvo išdraskytos ir išdarytos, ir kunigų ir seserų vienuolių griaučiai buvo gatvėse paroduojami arba išstatyti su išlipdytais biauuriais ir nedoroviškais parašais. Kristaus Kūdikio statula, įrėdyta į komunisto milicininko uniformą, buvo pastatyta ties įėjimu vienos garsios bažnyčios Madrido širdyje. Ta statula vienoje rankoje laikė dirbtiną pištalietą, o kitoje laikė raudoną vėliaviukę. O šalia buvo padėta didelė korta su parašu: "Aš atsiverčiau į komunizmą, nes Bažnyčios paniekino ir išdavė Mane." Kiti šventieji paveikslai, išvogti iš bažnyčių ir panašiai aprėdyti, puošia automobilių radiatorių galvas, ir tais automobiliais Madri-

de važinėja raudonieji milicininkai.

Tarp vasario 16 ir liepos 16 dd. praeitais (1936) metais, 420 bažnyčių ir vienuolių, įimant kai kuriuos prašmatniausius bažnytinius paminklus, buvo visiškai arba dalinai sudeginta. Sekmadienį, liepos 19 dieną, ir pirmadienį, liepos 20 dieną, 1936 metais, šešiolika bažnyčių buvo visiškai sudeginta Madride. Raudonoji milicija yra atsakinga už sudeginimą tų bažnyčių, iš kurių vidaus matėsi į juos atsiliepianti kunigai ir fašistai, *bet aš pats savo akimis mačiau penkių bažnyčių padegimą, kuomet jos buvo tuščios ir po ranka visai nebuvo žmonių, kurie būtų galėję pasipriešinti raudonųjų padegimo darbui.*

Vėliau, dar daugiau bažnytinės savasties buvo ugnies supleškinta ir sunaikinta, ir tos išlikusios ir ugnies nepaliestos bažnyčios Madride dabar yra rankose raudonųjų milicininkų, kurie jas pavertė į kazarmes arba į tvirtai fortifikuotus barakus. Dailaus rankų darbo nuodėmklausyklos — prityrusių gabių amatininkų darbas, kurs buvo atliktas du ar trys šimtai metų atgal, tos nuodėmklausyklos yra pastatytos lauke, ir tarnauja sargybos būdoms. Sėdynės, dengtos austiniais kaurais, ir sostai, kuriuose pirmiau sėdėjo vyskupai ir kardinolai, milicininkų irgi buvo pastatyti šalygatvėse, kur palikti gaišinančiam lietuvi ar audrai, kuomet milicininkai nesėdi juose.

Ispanijos ambasadorius Vašingtone, Fernando de los Rios, jei teisingai buvo neseniai cituotas, būk išsitaręs, kad šv. Mišios buvo reguliariai laikomos Madride nuo civilinio karo prasidėjimo, jis matyti buvo klaidingai painformuotas. Kadangi, nuo sekmadienio, liepos 19 d. 1936 m., šv. Mišių visiškai nebuvo laikomų iki šiai dienai nė vienoje parapijinėje bažnyčioje tame mieste.

Oficialiai pripažinta, kad pilnai 7,000 asmenų buvo suimta bei areštuota Madride vien trijose savaitėse, baigiantis su rugpiūčio 9 diena, praeitais metais. Nuo praėjusio rugpiūčio 7 dienos, taip vadinama "Čeka," kuri savo kruvinu žiaurumu ir žvėriškumu lyginasi su originale Čeka Rusijoje, pilnai veikė puošniuose rūmuose, kurie pirmiau glaudė Dailiojo Meno Sąjungą Madrede. Tos Čekos įsakymu, nenustojančiai žudyta kunigai, konservativūs republikonai, fašistai ir rojalistai. Tai parodo kairiųjų republikonų (Azano ir Martinezo Barrio sekėjų) neišgalėjimą ir silpnumą, kurs pasi-

reiškė Largo Kabalero Liaudies Fronto valdžioje.

Skaitlingos žudynės

Nuo liepos 19 dienos, 1936 metais, Madride viešumoje nepasirodė nė vienas kunigas savo suknioje ar su rymišku kalnieriū. Kuomet gerieji prieteliai paslėpė kunigus ir jiems parūpino paprastą drabužį, daugelis kunigų pabėgo į Franko linijas. Tik civilinio karo pradžioje galima buvo sužinoti apie kiek nužudyta Casa de Campo skraite, o tebesitęsiant karui, žudynių skaičius tiesiog nesuskaitomas.

Casa de Campo pirmiau buvo Madrido privatinis karališkas parkas ir medžioklės vieta. Vienas Raudonojo Kryžiaus daktaras pasakojo man, kad iš ten nužudytųjų lavonai buvo imami ir kraunami į vežimus (trokus), kuriais vežiuota anglis ar smėlis, ir jais buvo vežami lavonai į municipales kapines, kur krūvomis suversdavo į plačiai iškastas duobes. Jokių pastangų nedaryta, kad identifikuoti lavonus, bet skubintasi prie masinio suvertimo į duobes. (Tie vežimai, vartotini konstrukcijos darbams, turėjo pakėlimo ir išvertimo prietaisus. Taip tai lavonai, kaip smėlis ar žvyras, iš jų buvo išverčiami į paprastas duobes. Nereikėjo nė karstų.)

Pirm civilinio karo prasidėjimo ir pirma tapimo prezidentu, Azana kaip premieras pareiškė Kortese, kad jis taip daug nukentėsiąs, kaip ir kiekvienas kitas konservativistas, jei komunistinė valdžia bus įkurta Ispanijoje. Tose dienose, taip pat ir Martinezas Barrio dažnai pareiškėdavo viešose prkalbose, kad jo Republikonų Sąjungos Partija nebuvo klasės partija ir kad ji priešinasi raudonųjų ekstremistų ekscesams. Azano Kairiųjų Republikonų ir Martinezo Republikonų Sąjungiečių atstovai, kurie visada apsimesdavo esanti griežtai nusistatę prieš mirties bausmę, visgi sėdėjo Čekos teisme kartu su socialistais, komunistais ir anarko-sindikalistais. Ir iš jų susidarė Madrido Vyriausias Teismas.

Tie, kuriuos pasmerkė mirčiai, pirmiausiai buvo nužudyti Casa de Campo skraite, bet nuteistieji vėliau buvo nužudyti Pradera de San Isidro vietoje arba gražiausiame rezidenciniame kvartale, žinomame kaip "Residencia," netoliese senojo Hippodromo arba lenktynių bėgių, kur baigėsi Paseo de la Castellana.

Romano Madariago, Katalikų Liaudies Veikimo aldermano, atsitikime, raudonųjų milicininkų būrelis per greitai skubinosi ir jį nukovė Dailiojo Meno rūmuose, ir jo lavoną išmetė į užpakalinę gatvę, netoliese Parlamento Rūmų, Madrido pačioje širdyje.

Minios susirinkdavo ties Pradera de San Isidro vieta liūdyti masinėms kruvinoms žūdynėms, kurias vykdė raudonųjų milicininkų šaulių kuopos. Reginys būdavo panašus į gilotinos cinėma vaizdavimus iš Prancūzų Revoliucijos laikų ties de la Concorde aikšte, bet, vietoje kad kartu pasiūti savo mezginius, liguistas moterys žiūrovės, kurios anksti kas rytą eidavo į Praderą de San Isidro,

nešdamosi su savim valgi, idėta į karbinaites kaip piknikams. Žemė kas vakarą būdavo nubarstyta apelsinų ir bananų lūpinomis, kiaušinių lukštomis, popieriais ir dynių žievėmis.

“Štai atveda dar daugiau!” sušukdavo sujaudinta minia, kuomet vežimai pribūdavo su 10 ar 20 pasmerktųjų nužudyti “fašistų reaktivierių.” Kad pabaigti skubiau, vienas milicininkas, vietoje šaulių kuopos, ir apsisarvavęs su kulkosvaidžiu, vienu kartu paklodavo ne mažiau kaip dvidešimtį Čekos aukų.

(Bus daugiau.)

Mariūtė Vanderlindenaitė

1912-1924

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

“Nūngi bus šventųjų tarp mažų vaikelių.”—popiežius Pijus X-asis.

1. Gimimas ir Krikštas

TA LELIJA SIELA BUVO mažoji Mariūtė Vanderlindenaitė iš Olandijos. Ji gimė Antverpe lapkričio 26 dieną, 1912 metais, kaip dukrelė labai gerbiamoje šeimoje. Jos dėdukas iš motinos pusės buvo pasaulyje pagarsėjęs menininkas Ernestas van Dyck, kurs mirė 1923 metais. Nuo 1888 m. iki 1898 m. jis buvo lydovas Vienos Imperialinėje Operoje. Jo duktė, Mariūtės motina, gavo pirmutinį mokslą iš Vargingo Kūdikėlio Jėzaus seserų.

Mariūtė buvo pakrikštyta vieną dieną po jos gimimo, būtent, lapkričio 27 dieną, 1912 metais, ir buvo pavesta Palaimintosios Dievo Motinos ypatingajai globai. Jos gyvenimo jaunais meteliais, ji visada dėvėjo baltus ir mėlynus rūbelius Dangaus Karalienės garbei. Jos tėvai, kaip matote, padarė įžadą tam tikslui, nes jos gimime to kūdikėlio silpna gyvybė ir motinos gyvenimas buvo dideliame pavojuje.

2. Pirmieji religiški troškimai

Mariūtė iš jaunų dienelių turėjo malonų, bet tvirtą ir nustatytą būdą, ir buvo apimta kilniais religiškais išpūdziais. Iš ryto, tuojau po atbudimo ir atsikėlimo, jos trumpa maldelė buvo ši:

“Mažasis Jėzau, aš Tau duodu mano širdį. Ją paimk, aš meldžiu Tave, kad ji niekam

kitam nepriklausytų, kaip vien tik Tau.”

Mat, ji norėjo patikti Jėzui ir vien dėl to ji norėjo nusikratyti savo klaidų, kurios visai nebuvo klaidos, bet gal buvo vien būdo kai kurie ypatumai. Pav. ji iš lėto, nesi-skubindama, rėdėsi, ir dėl to buvo dažnai barama. Betgi po to ji visada mėgino skubiau rėdytis. Mariūtė irgi buvo punktualė ir visada ant laiko. Ir dėl to jos broliukas ją kartais pašiepdavo. Kitais kartais jis vadindavo ją pajuokiančiu vardu, kaip “ašarų taurė,” nes savo jautrume ji visada verkdamo, liedama ašaras.

3. Šv. Komunijos troškimas

Didžiojo Karo metu Vanderlindenų šeima gyveno Anglijoje. Po karo sugrįžo į Antverpą. Tada Mariūtė turėjo didelį troškimą priimti Jėzų, mažąją baltą Ostiją. Ir dėl to motina savo brangų turtą pavedė Mūsų Ponios iš Siono seserų globai. Ir Mariūtės karštas troškimas buvo užganėdintas Viešpaties Jėzaus į Dangų išengimo šventėje, gegužės 28 dieną, 1919 metais. Baltai aprėdyta, laikydama leliją savo rankutėse, ji sekė procesiją vaikelių, kurie jai bendravo iki altoriaus prie Viešpaties Stalo.

Dieną po pirmosios šv. Komunijos priėmimo, Mariūtė ir jos broliukai kalbėjo apie savo ateitį. Vienas iš broliukų tarė: “Aš esu dar neapsisvarstęs. Aš norėčiau būti

kunigas ir tuo pačiu kartu norėčiau būti inžinierius." Ant ko Mariūtė tuojau prieštaravo, teisingai pareikšdama: "Betgi taip negali būti, nes kunigas visada turi turėti visai baltas rankas."

4. Mažoji Šv. Teresėlė

Prieš pirmąją Šv. Komuniją Mariūtė gavo pamokų vien iš tikybės srities. Prasidedant mokyklai, nuo spalio mėnesio, 1919 m., ji reguliariai pradėjo lankyti mokyklą. Ji buvo labai uoli ir rūpestinga. Būdama taip pat talentinga, ji darė gražią pažangą. Kai po dovana, ji gavo iš vienos mokytojos knygėlę "Mažųjų sielų šaukimas." Iš tos knygėlės Mariūtė žinojo Kūdikielio Jėzaus Šv. Teresės, Mažosios Gėlelės, gyvenimą. Tai mažytei šventajai nuo to laiko Šv. Teresė buvo kilnaus gyvenimo pavyzdys. Iš Šv. Teresės gyvenimo Mariūtė išmoko Jėzaus meilės ir aukos meilės. Suprantama, kad ji dar nežinojo tam tikrų dėsnių ir darė kai kurias klaidas, kaip nurūdydys vienas sekantis įvykis. Vieną kartą šeimos prietelis vaikams atnešė saldainių dėžę. Iš vaikų kiekvienas gavo po keletą ir dėžė buvo salione padėta ant piano, nuo kur staiga dingo. Kas gi galėjo ją paimti? Pradėta tyrinėti ir pasirodė, kad Mariūtė ją paėmė.

"Motule," ji tarė, "pas seseris vienuolijoje buvo mums sakyta, kad saldainių ir žaislų atneštume Kalėdų eglelei dėl vargšų. Kadangi čia namuose mes taip dažnai gauname saldainių, aš maniau, kad tą saldainių dėžę galėsiu nunešti seserims, kurios palaikys iki Kalėdų išdalinti vargšų ir skurdžių vaikams."

Ir Mariūtei buvo pamokinančiai pasakyta apie klaidą, kad be atsiklausimo negalima nieko imti, ir ji prašėsi atleidimo.

Ji buvo nuolanki ir meilinga sesutė savo broliams ir seserims. Ji buvo labai rūpestinga apie silpnutį brolių Petriuką, ir tai lėtą apie jį rūpintis, bet jos motina jai nebuvo jos širdies troškimas, kad ji viena galėdavo taip daryti.

5. Mariūtės du kūrinėliai

Tikrai širdį paliečianti buvo dėkonės maldelė, kurią Mariūtė sukūrė sau ir patalpino į jos giesmyną. Ta maldelė skambėjo šitaip:

"Mano Dieve, aš dėkoju Tau, —

kad aš dar niekada nebuvo serganti,
kad aš turiu mažąjį brolytį,
kad aš dažnai priimu Šv. Komuniją,
kad aš turiu gerus tėvelius,
kad mūsų šeima yra skaitlinga,

kad aš galiu lankyti tokią gerą mokyklą."

Kai jai sukako amžiaus aštuoniolika metų, kilnus darbelis buvo jai įsakyta padaryti vienuolijos mokykloje, būtent, kad parašytų kūrinėlį "Dėl ko aš myliu Jėzų?" Didelėmis ir nepaprastai gražiomis raidėmis savo kompozicijų sąsiuvinį ji parašė sekančią kūrinėlę:

"Aš myliu Jėzų, —

kadangi Jis gulį vargingoje prakartėje,
kadangi Jis mirė ant kryžiaus, kad mus išgelbėti ir išganyti,
kadangi Jis pasidarė tokis mažytis, kad ateitų į mažąją baltą Ostiją,
kadangi Jis mums davė gerus tėvelius ir mylinčius brolius ir seseris,
kadangi Jis sutvėrė gamtą tokią gražią,
kadangi Jis sutvėrė mažus paukštėlius, kurie taip gražiai čiulba-ulba, giesta,
kadangi Jis man davė tokių meilingų dalykų,
kadangi Jis mane pavedė į tokią gerą mokyklą ir tokioms geroms mokytojoms."

6. Patvirtinimas ir liga

Birželio 12 dieną, 1921 metais, šventasis kardinolas Mercier suteikė Patvirtinimo Sakramentą Mariūtei. Tada šventoji Dvasia jai davė tvirtybę pakelti visus kentėjimus, kurie neužilgo turėjo jai ateiti.

Iki šiol Mariūtės gyvenimas buvo paskenkęs laimėje. Ji neturėjo rūpesčių, ir tėvai ir mokytojos ją mylėjo ir su atsidavimu ją sergėjo. Jokis šešėlis nekrito jos gyvenimo eigoje. Tačiau, taip neturėjo visada būti. Maloni ir sveika mergytė staiga susirgo. Rytmetį, birželio 21 dieną, smarkus reumatizmas suėmė nekaltos mergytės kūnelį. Jos karštis skubiai pakilo ir skausmai didinosi. Jos širdį irgi suėmė. Išgąstis ir didelis rūpestis apėmė kaip tėvus namuose, taip ir seseris vienuolijoje.

Mariūtei tie skausmai buvo apaštalavimas. Jos dėdukas iš motinos pusės nesiartino prie šv. sakramentų per dvidešimt metų. Ji gi nuo pirmosios Šv. Komunijos priėmimo nepraleido nė vienos dienos be maldos už dėduko atsivertimą. Nūngi, tos šventos mergytės maldos tapo išklaustytos. Nugalėtas per Dievo malonę, Ernestas van Dyck priartino prie Viešpaties Stalo su visais šeimos nariais.

Birželio 25 dieną mirties pavojus pasireiškė pirmą kartą, ir Mariūtė dideliu maldin-

Išpažinties
Paslaptis

Marijonų
Seminarijoje
Elmsdale, Ill.

“Išpažinties paslaptis.” — Ši veikalą Marijonų seminarijos klierikai perstatė kovo mėn. 19 dieną pagerbimui seminarijos rektoriaus, gerb. kun. J. Vaitkevičiaus, M.I.C., jo varduvių proga. Veikalas labai gražus; tai liūdija daug svečių, tą dieną apsilankusių seminarijoje. Klierikai žada netolimoj ateityj jį perstatyti naujoj seminarijos auditorijoje, kur visa lietuvių visuomenė galės pamatyti.

gumu gavo paskutinius sakramentus. Sulinkus nuo savo skausmų, ji savo lovutėje gulėjo rankutėmis ištiestomis į kryžiaus pavidalą. Ji negalėjo nė kiek pasijudinti. Kai gavo Viatiką, motina paklausė jos: “Bran-gute, ar pati nori eiti į Dangų, ar nori, kad

būtum vėl sveika?” Į tą Mariūtė davė malonų atsakymą: “Aš noriu, kad taip būtų, kaip nori Jėzus!” Tuos žodžius ji vis kartojė, kai labiau ji kentėjo ir skausmai didinosi.

Mažosios ligonies kantrybė buvo tiesiog

stebėtina. Kartą, kai ji daugiausiai kentėjo negu paprastai naktį, ji paklausė: "Motule, dėl ko naktį reikia daugiau kentėti, nekaip dieną?"

Ir jos motina išaiškino šiuo būdu: "Tai yra dėl to, meilute, kad naktį papildoma daugiausiai pikty ir begėdiškų nuodėmių. Tai yra dėl to, kad vienuoliai ir seserys nakties metu keliasi maldai; ir dėl to taip pat yra priežastis, dėl ko vaikeliai nakties metu turi savo kentėjimus aukoti Gerajam Dievui, kad atsiteisti Jo teisybei."

Mariūtė mąstė valandėlę, ir paskui tarė: "Aš suprantu. Dabar aš noriai kentėsiu, kad nusidėjėliai galėtų įeiti į Dangu."

Kartą nuo karto motina skaitė Kūdikėlio Jėzaus Šv. Teresės gyvenimą karžygei ligonei. Mariūtė klausėsi be atsikvėpimo. O motina jautė, kad ji turi retkarčiais sustoti ir nutraukti skaitymą, kad per daug nenuvarginti savo dukrelės, ir kadangi ji manė, kad Mariūtė dar nesupranta visko. Tačiau, Mariūtė rūpestingai maldavo: "Malonėk, motule, malonėk skaityti! Aš suprantu viską!" To skaitymo metu motina vis dažniau mąstė nekaip paprastai apie stebuklingą išgydymą per Šv. Teresės užtarymą. Ir kai išrodė jai, kad dukrelei darosi kiek nors geriau, motina klausė:

"Pasakyk man, meilute, tu dabar jauti, kad iš naujo pasveiksi, argi ne?"

Gi Mariūtė atsakė:

"Motule, aš nežinau. Betgi tikrai bus taip, kaip Jėzus nori."

Didelė auka buvo paslėpta Mariūtės regimame atsižadėjime. Vieną kartą į jos rankutes papuolė paveikslėlis, kuris vaizdavo bežaidiančius vaikus. Iš pradžių jis padidino kentėjimus jos sieloje.

"Motule," ji tarė, "kaip gerai būtų žaisti, bėgioti!"

"O gal netrukus pati galėsi vėl žaisti ir bėgioti, kaip kiti vaikai," ramino motina.

"Kaip labai norėčiau, kad taip būtų," Vienok ji tuojau dadėjo: "Tačiau, jei Jėzus labiau mane myli, kai aš sergu lovoje, tai visa taip pat yra gerai!"

Kai matėsi jos sveikatėlė gerėjanti, buvo manoma, kad galima būtų ją paimti į jos dėduko vilą. Ir visi pasitikėjo, kad Mariūtė bus vėl sveika. Tačiau, jos dėdukas visu atsidavimu ir apgailėstavimu tarė: "Tas kūdikis ateis į čia numirti."

7. Dangus

Būta gana pasitikėjimo ir vilties. Betgi

viltis buvo apgaulinga. Mariūtė jau galėjo pati atsikelti ir net pagerėjo taip, kad ji galėjo eiti pasivaikščiojimui, bet atrodė lyg trumpi sustojimai, einant Kryžiaus kelius. Tada jos širdį iš naujo suėmė. Lapkričio 28 dieną, 1923 metais, gydytojas manė, kad pabaiga jau artinasi. Motina norėjo savo dukrelę rengti mirčiai, bet mergytė atkalbinėjo ją. "Motule," ji tarė, "aš žinau, kad esu pavojingai serganti." O motina priklaupė ties dukrelės lovele. Tada nekaltos mergytės veidas pasirodė nuostabiai gražus ir atsimainęs. "Motule," ji vėl tarė, "aš matau Dangu." Ir po to nutilo ir buvo rami.

"Ką gi matei, brangioji, kuomet pati regėjai Dangu?" klausė motina.

"O, aš negaliu to pasakyti," atsakė šventoji dukrelė. "Tačiau, aš labai norėčiau eiti į Dangu."

Mariūtė buvo paimta į jos dėduko puikią vilą ir ten pasiliko iki gruodžio 23 dienai. Tada ji vėl buvo gražinta į miestą. Sausio 8 dieną, 1924 metais, įvyko pavojinga atmaina. Vanderlindenienė sėdėjo prie Mariūtės patalo visą naktį. Kadangi mažytė ligonė nenustojančiai kosijo, dėl to negalėjo nė kiek atsilsti. Sulaukus rytmečio, prasidėjo mirties skausminga agonija.

"Motule," prasitarė Mariūtė, "aš taip stebėtinai jaučiuos dabar, kaip niekada prieš tai. Aš manau, kad šiandien einu į Dangu. Paprašykite kunigo, kad ateitų, skubiau! O tetušis, kur gi jis yra?"

Po kiek laiko, ji maldingai tarė:

"Ateik, mažasis Jėzau! — Tu nežinai, kaip aš kenčiu. — Jėzau, aš visa priimu. — Man neleisk ilgesniai kentėti. — Brangiausias Jėzau, ateik, pasiskubink!"

Baisus skausmas didėjo kas momentą. Mariūtė kentėjo didelį troškulį. Mirtis artinosi vis arčiau ir arčiau. Ji ėmė savo paskutines visas jėgas, ištiesė savo rankutę, ir pašaukė:

"Kūdikėli Jėzau, ateik, skubinkis! — Jėzau — Marija — Juozapai — aš — myliu — Tave — daugiau nekaip viską pasaulyje."

Tuomet tos mažytės šventosios mergytės skaisti siela nuskriejo į Dangu.

Tai buvo sausio 10 dieną, 1924 metais.

Mariūtė labai ypatingu būdu mylėjo ir gerbė Kūdikėlio Jėzaus Šv. Teresę. Jos gyvenimas buvo panašus į jos gerbtinos šventosios jaunystės gyvenimą, ir Mariūtės mirtis buvo meilės vienas paskutinis išreiškimas, ~~net kaip kad buvo Mazosios Gėlės mirimas,~~

MALDOS APAŠTALAVIMAS ŠVENČIAUSIOJE JĖZAUS ŠIRDYJE

Bendroji intencija liepos mėnesiui, kurią Šv. Tėvas, Popiežius Pijus XI paskyrė:

UŽ VIENUOLĖS IR PASAULINĖS SLAUGES

GAILESTINGUMĄ sergantiems ir kenčiantiems, pagrįstą antgamtinė Dievo ir artimo meile, Savo Bažnyčioje uždėjo Pats Kristus, kuris ieškodamas pirmiausia žmonių sielų, neapleido ir jų kūno reikalų. Jis visur ėjo... "mokindamas žmones... ir gydymas kiekvieną ligą ir negalią." Jo apaštalai, taipgi Kristaus įsakyti skelbti Evangeliją ir "gydyti sergančius," visur keliavo "visus gydydami."

Kad ši gailestingumo dvasia dar vis tebe gyvuoja Jo Bažnyčioje, parodo nesuskaitomos vienuolijos, kurios teikia pagelbą visokiems kūno ligoms. Mūsų Šventasis Tėvas rūpindamasis tolimų kraštų misijomis, ypatingu būdu pagyrė ir skatino visur kur galima misijose steigti ligonines, įsitaisyti visokias gydymosi priemonės, įtaisymus. Daugelis katalikų gydytojų ir slaugių atsiliepė į jojo pakvietimą.

Ne kiekviena katalikė slaugė gali tapti vienuole, bet visos gali savo profesijoje vadovauti kilniais katalikiškais idealais. Melskime, tat, Saldžiausią Jėzaus Širdį, kad Jo bažnyčioje visada skaitlingai rastusi slaugių, ar tai vienuolių ar pasauliečių; kad jos būtų mokytos ir išmintingos, darbščios ir meilingos, kantrios ir sumanios, trokštančios ir ieškančios žmonių ir sielų ir kūno gerovės, visur dirbančios tą darbą, kuris taip brangus ir artimas Širdžiai To, Kuris mums užtikrina, jog ką tik mes darome ir mažiausiam Jo broliui, darome Jam Pačiam.

YPATINGA MISIJŲ INTENCIJA:

Kad mokyklų skaičius augtų ir didėtų Afrikoje.

ŠVČ. PANELĖ MARIJA ŠKAPLIERNOS

Liepos mėnesio globėja

KARMELOTŲ VIENUOLIJOJE visuomet gyvavo nepaprastas ir ypatingas dievotumas į Švč. Panelę Mariją; ir be abejonės, kaip atlyginimą už visa tai, mūsų Motina apreiškė Karmelitų viršininkui, Šventąjam Simonui Stock'ui, jos norą, kad jos garbei

būtų įvesta škapliernų nešiojimas ir malda. Kartą besimeldžiant Šv. Simonui Stock'ui savo vienuolyne (Cambridge, Londone, liepos 16 d., 1251 m.) Marija jam apsireiškė ir jam įteikė škapliernus kaip savo globos pažadą ir ženklą. Kai šiam dievotumui šventasis sostas suteikė didelius atlaisdus, kai jį patvirtino daugelis Dievo Motinos pažadėtų malonių, jis greitai praplito po visą bažnyčią; taip, kad šiandien retas yra kuris Švč. Panelės Marijos tarnas, kuris nesididžiuotų šios Marijos tarnystės ženklą. Tokia, tat, yra Švč. Panelės Marijos Škapliernų šventės pradžia ir priežastis.

NURODYMAI PROMOTORIAMS

BRANGUS PROMOTORIAU:

Iki šiol, šiomis trumpomis mėnesinėmis konferencijomis, dėjome mes pastangas padidinti mūsų veikimą, entuziazmą, užsidegimą, stengdamiesi vis geriau pažinti tą kilnų ir aukštą tikslą, kuriam darbuojamės. Laikei bėgant, buvo įrodyta, jog Maldos Apaštalavimas išvien su Saldžiausia Jėzaus Širdimi, tikrai yra apaštalavimas, jog jo vyraujanti dvasia yra uolumas, jog šis uolumas yra reiškiamas ir įgyvendinamas malda ir, jog ši malda tampa nuolatinė per mūsų Rytinį Pasiuokojimą.

Tačiau, mūsų silpnybės nujautimas gali kartais atvėdinti mūsų uolumą, ir tokiu būdu mumyse sukelti abejonę kaslink veikimo šiam kilniam tikslui. Maldos Apaštalavimas bematant mūsų uolumui priduos pakeliantį akstiną. Tai ką negaliu aš atlikti vienas, galiu padaryti, kada mano jėgos sujungiamos su jėgomis kitų, kurie to paties tikslo siekia. Štai Maldos Apaštalavimo jėgos paslaptis — vieningumo jėga. Šia vienybe veikiu ne aš vienas, bet esu susivienijęs su daugeliu kitų; taip, kad visi mes išvien taikome mūsų maldų jėgas vienam, kilniam tikslui.

"Vienybėje galybė." Pati gamta tai pripildo. Juk kas silpnesnis, bejėgiškesnis už vieną vandens lašelį? Tačiau, tegul daugelis lašelių sueina į vieną, ir štai turime galingiausią jėgą, kuri varo milžiniškas mašinas, gamina kitas jėgas. Panašiai pasireiškia ir žmoguje. Vienas žmogus, kad ir koks jis būtų stipruolis, nepajėgia apsaugoti savo šalies. Tačiau, tegul daugelis žmonių sutelkia savo jėgas į vieną, žiūrėk iki pat

žemės sunaikins ir didžiausius žemės plotus. Daug sielų patiria gero ar blogo ant tiek kiek žmonės jungiasi prie gero ar prie blogo.

Panašiai darosi ir dvasiniame ir antgaminiame gyvenime. Vienybė priduoja galybės ir įkvėpimo. Vienų pasitikėjimas ir užsidegimas paprastai panašius jausmus sukelia ir kituose aplink esančiuose žmonėse. Ir Bažnyčia gražiai išreiškia šią vienybės jėgą. Tikėjimas, pamaldumas, geri darbai, mielaširdystės ir misijonieriški užsimojimai padidėja, sustiprėja, ir, visi tuo pačiu tikėjimu ir uolumu susivieniję, Kristaus Bažnyčios vedami, atlieka, nesuskaitomai daug gero, nuveikia milžiniškus darbus.

Vienybės galia žymiai pasireiškia ir pragaro galybių vieningume. Šėtono bendrąjį frontą nenuilstamai ir uoliai varo pirmyn jojo pagelbininkai ir pasekėjai, kurie šiose varžytinėse veikia bendromis jėgomis, vienybėje. Kiekviena žmonių ir gamtos jėga šiam tikslui pavartojama: spauda, gyvas žodis, radio, teatras, mokykla, draugijos, dirbtuvės, darbo draugijos. Visos šios priemonės su-naudojamos "Suvienytame Fronte," vieningame kariavime, veikime prieš Dievą ir sielas.

Patį mūsų dieviškasis Viešpats mums užtikrina vieningumo naudą, kada ragino Savo apaštalus: "Aš dar jums sakau, jeigu du iš jūsų susitars ant žemės apie kurį dalyką jo melsti, bus judviem padaryta mano Tėvo, kuris yra danguje. Nes kame du ar trys susirinkę mano vardu, ten aš esu jų tarpe."

Kiek tai mes Maldos Apaštalavimo Promotoriai ir Bendradarbiai susilaukiame mūsų širdingoms maldoms pasitikėjimo, kada suprantame, jog mes priklausome didelei galingai vienatai, kurios nariai iš savo gyvenimo sudaro neperstojančią maldą! Mūsų silpnos maldos nėra vienintelės, bet jos yra susivienijusios su kitų mūsų po visą pasaulį išsiskirsčiusių narių maldomis. Galinga 30 milijonų narių jėga: visi "viena širdimi ir viena siela" nenuilstamai maldaudami, "Ateik Karalystė Tavo." "Todėl," sušukime su Šv. Povilu, "turėdami aukštybėse tokią nesuskaitomą liūdininkų daugybę, bėkime su kantrybe į kovą mums paskelbtą" ..
..... užkariautį pasaulį Kristui!

Jeigu norim kuo daugiausiai išgauti iš gyvenimo, turim išmokti netik matyti, bet ir paimti, ką jis turi.

Mūsų ateitis bus ta, kuo mes ją padarysim.

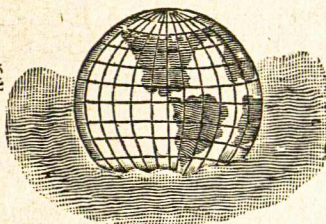
Tėvų Marijonų Rėmėjų Aukos

Jakimavičienė O., So. Boston, Mass. ...	5.00
Mench A. Mrs., Detroit, Mich.	5.00
Miliukas Ona Elizabeth, N. J.	5.00
Stankevičienė M., Bridgeport, Conn. ...	3.00
Paukštis J., Chicago, Ill.	3.00
Kantautienė M., Zion, Ill.	1.00
Januškevičienė M., So. Boston, Mas. ...	2.00
Tviragienė M., East Boston, Mass. ...	3.00
Norkunienė G., New Haven, Conn. ...	3.00
Yesinskienė A., Union City, Conn. ...	3.00
Simonitis S., Kingston, Pa.	3.00
Klimas J. Rev., Mt. Carmel, Pa.	2.00
Kasper B., Cumbola, Pa.	2.00
Staniulis St. ir Jul., Chicago, Ill.	3.00
Zausytė Kaz. ir Dom., Chicago, Ill. ...	3.00
Brusokas V., Cicero, Ill.	3.00
Povilaitis Anna, Ford City, Pa.	3.00
Bartinikas J., Elizabeth, N. J.	3.00
Lisauskienė A., Lawrence, Mass.	2.00
Zekonienė F., Aurora, Ill.	3.00
Rakauskienė A., Cicero, Ill.	3.00
Koncevičius J., Chicago, Ill.	3.00
Gilienė A., Chicago, Ill.	2.00
Ručienė, Chicago, Ill.	2.00
Mažeikienė U., Chicago, Ill.	2.00
Žvirblis J., Melrose Park, Ill.	3.00
Bužaitė J., Chicago, Ill.	2.00
Skyrienė E., Waukegan, Ill.	3.00
Thomas A. Mrs., Westfield, Mass. ...	2.00
Layman W., Pittsburgh, Pa.	3.00
Vitkauskienė Fr., Pittsburgh, Pa.	2.00
Naudžiūnas A., So. Boston, Mass.	3.00
Popei A. ir P., Shenandoah, Pa.	3.00
Alijošius Mary Mrs., Oglesby, Ill. ...	2.00
Gežiniienė O., Montello, Mass.	3.00
Duočkus K. Mr., Spring Valley, Ill. ...	3.00
Grudys J., Spring Valley, Ill.	3.00
Šimkus Ona Mrs., Worcester, Mass. ...	3.00
Murauskienė J., Baltimore, Md.	2.00
Arlauskas J., Scranton, Pa.	3.00
Daugirdienė V., Chicago, Ill.	3.00
Pateckis V., Hartford, Conn.	3.00
Labeskienė C., Hartford, Conn.	3.00
Žilinskaitė M., Cleveland, Ohio.	3.00
Genevičius M., Waukegan, Ill.	3.00
Jankauskas A. Mrs., Waterbury, Conn. ...	3.00
Butwill J., Mrs., Nagatuck, Conn. ...	3.00
Baltrušiuonienė V., So. Boston, Mass. ...	3.00
Barcienė O., Elizabeth, N. J.	3.00
Sasnauskienė M., Paterson, N. J.	3.00
Galchus A. Mrs., Maspeth, N. Y.	3.00
Miller Chas., Shewsbury, Mass.	3.00
Klimienė R., Boston, Mass.	3.00
Balutienė M., Norwood, Mass.	3.00
Tamulynas J., Cambridge, Mass.	3.00

Visiems Rėmėjams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai,

Katalikų Pasulyje

KATALONIJOS RADIKALAI NUŽUDĖ 22 KUNIGUS

Paryžius. — Čia galutinai išaiškinta, kad prieš keturias savaites Lerida, Katalonijoje (Ispanijoje), viešojoje aikštėje radikalų sušaudyti 22 kalmiai buvo katalikų kunigai, laikyti kalėjime nuo pereinamųjų metų.

Pirmųjų žinių apie tą įvykį pranešė laikraščio *Juornal* korespondentas. Paskiau tai patvirtino kiti ispanai bėgliai, pasprukę iš radikalų teroro. Vienas bėglių matė kunigų sušaudymą. Tai atliko grupė Katalonijos milicininkų.

Po kunigų sušaudymo tie milicininkai padegė Lerida katedrą.

(Visas smulkmenas apie radikalų žvėriškumus katalikybei Ispanijoje galima patirti iš šio numeryje atspausdinto straipsnio „*Anti-religija Ispanijoje*“.)

KATALIKŲ APAŠTALAVIMAS MIESTŲ AIKŠTĖSE IR GATVĖSE

St. Paul. Minn. — St. Paul arkidiecezijoje pradėtas katalikų apaštalavimas miestų gatvėse ir aikštėse patraukti Bažnyčion nekatalikus, kurių žymus skaičius įdomauja katalikybe, bet neturi progos girdėti tikrojo tikėjimo tiesų. Šiuo apaštalavimu užsiima arkidiecezijos misijonierius kun. C. M. Carthy su dviem pasauliečiais. Šiam darbui naudojamas automobilis su „traileriu,“ kuriam įtaisyti garsintuvas.

Iš Pradžią bus apvažiuoti mažesnieji miesteliai, o paskui bus lankomi didesnieji miestai.

Žinomas Bostono iš judaizmo atverstas Goldstein jau kelinti metai apaštalauja gatvėse įvairiose šalies dalyse ir turi pavykimą.

J. V. VYSKUPŲ SUVAŽIAVIMAS

Washington. — Metinis J. Valstybių katalikų vyskupų suvažiavimas čia įvyks lapkričio 17-19 d.

DABININKAMS FABRIKE LAIKYTOS MIŠIOS

Warren, O. — Clevelando diecezijos vyskupo leidimu, mons.

E. A. Fasnacht, laikė Mišias streiklaužiams čia Republic Steel korporacijos fabrike.

Vyskupo leidimas sekė, kai nuo streikuojančių darbininkų vadų gautas užtikrinimas, kad pamaldų laikų šalia fabriko nebus keliamas suiručių. Darbininkų vadų žadėjimas pildytas.

NAČIAI UŽDARO KATALIKIŠKAS MO- KYKLAS BAVARIJOJE

Berlynas. — Bavarijos vidaus reikalų ministris Wagneris užpraėitą savaitę įsakė uždaryti visas katalikiškas viešąsias mokyklas visoje Bavarijoje.

Šimtai tūkstančių katalikų vaikų apleido mokyklas, kadangi naciai nusprendė jas pakeisti savo viešosiomis.

Ministeris Wagneris aiškinasi, kad jis pildo nacių vyriausybės įsakymą. Ir, girdi, tas daroma „katalikams tėvams sutinkant.“

Bavarijos vyskupui su visais katalikais pasiryžo kovoti prieš nacių užsimojimus.

KUNIGAI NEDALYVAUJA ISPANŲ PILIETINIAME KARE

Vatikanas. — Katalonijos radikalų propagandos komitetas neseniai paskelbė, kad ispanų pilietiniam kare nacionalistų pusėje daug kunigų dalyvauja. Girdi, ispanų ir prancūzų radikalų laikraščiai turi daug nuotraukų iš kovos lauko. Sako, tomis nuotraukomis įrodomas dvasiškių ginkluotas dalyvavimas.

Vatikano dienraštis *Osservatore Romano* anksčiau užgynė tas raudonųjų skleidžiamas žinias apie kunigų dalyvavimą kare. Paskui stengėsi nuo radikalų gauti tų tariamų nuotraukų. Jų nesulaukta nei iš Ispanijos, nei iš Prancūzijos.

Pagaliau gauta viena nuotrauka net iš

Buenos Aires, Argentinos, kur radikalai ja naudojo katalikų kunigų šmeižimui. Pasirodė, ta nuotrauka padaryta 1935 metais Italijoje religinės kolegijos iškilnių laiku. Vaizduojama, kaip katalikų misijonieriai Kinijoje ginasi nuo banditų.

Ir, štai, ispanų radikalai minėtą nuotrauką plačiai naudojo savo propagandai užsienioose.

Ossevatore Romano tad nuplėšė kaukę Katalonijos radikalų propagandos komitetui.

7 VYSKUPAI DALYVAVO VYSKUPO LAIDOTUVĖSE

New Orleans, La. — Mirusio New Orleanso arkidiecezijos auxilinio vyskupo J. M. Lavallo laidotuvėse čia dalyvavo du arkivyskupai ir 5 vyskupai.

Gedulo pontifikalines Mišias katedroje laikė vietos arkivyskupas J. F. Rummel.

ŠVENTASIS TĖVAS DĖKOJA J. VALSTYBIŲ KATALIKAMS

Washington. — Popiežiaus valstybinis sekretorius Jo Emin. kardinolas Pacelli per apaštališką delegatą Washingtono šios šalies vyskupams, kunigams ir visiems katalikams prisiantė Jo Šventenybės nuoširdžią padėką ir apaštališką laiminimą už 80 metų amžiaus sukaktuvių iškilmingą minėjimą.

HITLERIS KALTAS UŽ SUIRUTES

New York. — Laikraštis *New York Times* pareiškia, kad už kilusias religines suirutes Vokietijoje yra Hitleris kaltas.

LIETUVIAI AMERIKOJE

L. R. K. FEDARACIJOS SEIMAS

Šiemet Amerikos lietuvių katalikų veikimo centro — Federacijos veikėjų suvažiavimas-kongresas įvyks rugpiūčio 24, 25 ir 26 dienomis, Lawrence, Mass. Kongrese dalyvaus J. E. vyskupas M. Reinys.

VARGONININKŲ SAJUNGOS SEIMAS

L. R. K. Vargonininkų Sąjungos 26 seimas šiemet įvyks So. Boston, Mass., liepos 6 ir 7 dienomis. Seiminės Mišios prasidės 9 val. ryto, liepos 6 d., Šv. Petro bažnyčioj, kuri randasi ant Fifth Street tarp B ir C Streets, So. Bostone. Per Mišias pamokslą sakys J. E. vyskupas Reinys.

LEONARDAS ŠIMUTIS MINĖJO REIKŠMINGĄ SUKAKTĮ

Chicago, Ill. — Birželio 21 d. sukako lygiai 10 metų, kai p. Leonardas Šimutis eina dienraščio *Draugo* redaktoriaus pareigas.

Tenka pažymėti, kad per tuos 10 metų p. Leonardas Šimutis patyrė nemaža sunkenybių. Jis didžiai kovojo, kad atspirti kiekvieną per bedieviškus laikraščius užpuldinimą prieš katalikybę. Jojo atsakymai į bedievių užpuldinėjimus nevieną bedievių nutildė, o gal ir užvedė ant tikrojo kelio.

Savo gražiais editorialais mokė švento, dorą gyvenimo; teikė nuoširdžių patarimų ir paraginimų išlaikyti tėvelių gražius papročius. Pažymėtina, kad p. L. Šimutis yra karštas patrijotas. Savo ugningomis prakalbomis lietuvių parengimuose jis stiprina lietuvių dvasią.

Šių sukaktuvių proga jo bendradarbiai, redakcijos ir administracijos nariai surengė bankietėlį gerb. Jubiliatą pagerbti.

Negalima praleisti progos nepaminėti, kad praėjusiais metais p. Leonardui Šimučiui sukako 25 metai, kai jis laikraštinkas. Nėra abejonės, kad lietuvių visuomenė būtų karštai paminėjusi šią sukaktį. Tačiau lietuvių visuomenė su ja prasilenkė.

Gerb. Jubiliatui, p. Leonardui Šimučiui linkime gausiausių Dievo palaimų kilniame mūsų tautos švietimo ir gynimo darbe! Te Dievas Tamstai laimina dar ilgus metus uoliai darbuotis mūsų tautos gerovei!

UTICOS LIETUVIAMS SIDABRINIS JUBILIEJUS

Utica, N. Y. — Šie metai Uticos lietuviams nepaprasti: 25 metų šv. Jurgio parapijos jubiliejus.

Nors Uticos parapija yra viena mažiausių lietuvių parapijų Amerikoje, tačiau lietuviai čia gali tuo pasigirti ir net pasididžiuoti, kad visi iš vien gražiai ir sutartinai darbuojasi. Susiklausymas tarpe klebono ir parapijos komiteto — pavyzdingas.

Dabartinis klebonas kun. dr. Augustinas Šimkus gražia dvasia žavėto žavi žmones ir traukte traukia prie Šv. Jėzaus Širdies. Ir suprantama, jei dvasinis parapijos gyvenimas bus geras, tai visi gyvens vienybėje ir sutikime. Dėl to tuo tikslu dažnai rengia misijas, rekolekcijas ir ragina žmones prie dažnos Komunijos. Pernai, atvykęs į parapiją, tuojau pats davė misijas. Šių metų

sausio mėnesį buvo pakvietęs jėzuitą kun. J. Bružiką, kuris dar žadėjo atvyki birželio mėnesį ir duoti jubiliejinę rekolekcijas. Taip ir buvo: birželio 14 d. bažnytėlėje vėl pasirodė tas pats misijonierius kun. J. Bružikas, S.J. Dievas davė gražų orą, dėl to per visą savaitę žmonės gausiai lankėsi į rekolekcijas. Birželio 18 d. vakare įvyko išpūdingas parapijos konsekrovimas Švč. Jėzaus Širdžiai, o sekmadienio rytą visi žmonės susirinko šeimynomis, pasipuošę gėlėmis, ir visi ėjo prie Dievo Stalo.

Toks šventimas 25 metų sukaktuvių neišdils iš žmonių širdžių ir per kelias dešimtis metų.

Ilgiausių metų klebonui, misijonieriui ir geriesiems Šv. Jurgio parapijos parapijiečiams!

X.

PAGERBĖ KUN. DR. MARTUSEVIČIŲ

Philadelphia, Pa. — Birželio 13 d. Šv. Kazimiero parapijos svetainėje įvyko varduvių bankietas klebono pareigas einančiam kun. dr. V. Martusevičiui pagerbti. Nors diena buvo labai karšta, vienok suėjo apie penki šimtai žmonių.

Iš žymesnių svečių buvo: kun. D. Mikšys, kun. E. Paukštys, kun. dr. K. Batutis, kun. B. Virbickas, klerikas Al. Pulokas, klier. S. Mažeika, klier. Juozas Burokas, J. Kavaliauskas su žmona, adv. C. S. Cheleden, dr. Monkus su žmona, klebono teta, Anne Sitkus, krikšto tėvas Andrius Balanosis, J. Balanosis ir I. Martusevičius. Programo vedėju buvo kun. A. Bublys, M.I.C.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

ŽALIAKALNY BAIGIAMI REKOLEKCIJŲ RŪMAI

Kaunas. — Seserys pranciškonės tarp Žemaičių ir Pažangos gat. pastatė 4 aukštų su pusrysiu rūmus uždaroms rekolekcijoms. Rūmų koplyčia jau įrengta ir joje laikomos pamaldos. Daug žaliakalničių joje susirinkdavo į gegužines. Šiemet norima užbaigti ir dar neįrengtus du aukštus. Rekolekcijas vesia, kaip teko patirti, Kauno tėvai jėzuitai.

NAUJOS BAŽNYČIOS LIETUVOJE

Pivašiūnuose (Alytaus apskr.), kur yra stebuklingas Švč. Panelės paveikslas, statoma nauja Marijos vardo bažnyčia. Baigiama Šakių bažnyčia. Gautas sklypas bažny-

čiai statyti Berčiūnų (Panevėžio apr.) kurorte. Rengiamasi statyti naujas bažnyčias Kačerginėse ir Kulautuvos kurortuose, Pažeruose (Veiverių vl.). Statomos Kvėdaronoje, Šančiuose, Žaliakalny (Prisikėlimo) ir k.

PADAVIMAS APIE ALOVĖS BAŽNYČIĄ

Seniau, kur dabar Alovės bažnytėlė stovi, buvo dirbamos žemės laukai. Toji žemė priklausė Baltos Alovės dvaro savininkui Skaržinskui. Vieną kartą, dvaro darbininkui ariant lauką, užkliuvo ir nulūžo žagrė. Darbininkas, norėdamas sužinoti koks daiktas sugadino jam žagrę, pakasė ir rado didelį storais geležiniai lankais apkaustyta, katilą. Darbininkas, suprasdamas, kad čia bus kas nors paslėpta, nuėjęs pasakė apie savo radinį savininkui, kuris atėjęs su kitais darbininkais iškasė katilą ir atidarė rado jį pilną auksinių pinigų. Džiaugdamasis tokiu laimikiu, savininkas gausiai apdovanojo darbininką, radusį katilą su pinigais, o toje vietoje, kur rastas katilas, ant kalno, pastatė bažnytėlę, dovanodamas parapijos reikalams tą žemę.

NAUJOVĖ PAMALDOSE UŽ MOTERYSTĖS ŠVENTUMĄ

Kaišiadorių vyskupijoje birželio 4, 5 ir 6 dd. buvo giedamos suplikacijos, kuriose įvestas punktas: "Moterystės šventumą mūsų tėvynėje išlaikyti teikis — meldžiam Tave, Viešpatie!"

PASKYRĖ PAŠALPAS BAŽNYČIOMS

Kaunas. — Iš šių metų nepapr. išlaidų sąmatos Kauno Prisikėlimo bažnyčiai paskirta 100,000 lt., Pagėgių — 3,000 lt., Kauno šv. Antano — 6,000 lt., Šakų — 3,000 lt., Raudondvario — 3,500 lt., Sasnavos — 3,000 lt., Tirkšlių — 4,000 lt., Siesikų — 9,000 lt., Skirsnemunės — 4,000 lt., ir Rokiškio moksleivių bažnyčiai — 700 lt. Evangelikų bažnyčioms paskirta: Garliavos — 3,000 lt., Jurbarko — 300 lt., Radviliškio (Šiaulių) — 2,000 lt. ir Tauragės — 2,000 lt. Žydų sinagogoms iš viso tuo tarpu paskirta 2,000 lt.

Platinkite naudingiausių laikraštį
Tėvų Marijonų savaitraštį

"Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. Canal 7790

T. Marijonų Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

VAKARINIŲ VALSTYBIŲ
LIETUVIŲ DIENA

MARIJOS KALNELIUOSE

Hinsdale, Illinois

SEKMADIENĮ, LIEPOS-JULY 4 D., 1937 M.

Pradžia 11 Val. Ryto

LAIMĖJIMAI - SPORTAS - ĮVAIRŪS PASILINKSMINIMAI

LIETUVIŲ DIENOS šventė prasidės iškilmingomis šv. Mišiomis seminarijos naujojo koplyčioj.

Visus nuoširdžiai kviečia

RENGĖJAI.